Usnesení

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka, JUDr. Michala Mazance, Mgr. Jana Passera a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobkyně V. K, zastoupené JUDr. Irenou Strakovou, advokátkou v Praze 1, Žitná 45, proti žalovanému Ministerstvu vnitra, Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní přihrádka 21/OAM, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 12. 2005, čj. OAM-2116/VL-10-K04-2005, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 28. 4. 2006, čj. 28 Az 109/2005 - 20,

takto:

I. **Kasační stížnost se odmítá pro nepřijatelnost.**

II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.**

III. **Odměna advokátky JUDr. Ireny Strakové se určuje částkou 4800 Kč, která bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.**

Odůvodnění:

Žalovaný rozhodnutím ze dne 8. 12. 2005, čj. OAM-2116/VL-10-K04-2005, zamítl žádost žalobkyně o udělení azylu jako zjevně nedůvodnou podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Žalobkyně podala proti rozhodnutí žalovaného žalobu u Krajského soudu v Hradci Králové, který ji usnesením ze dne 28. 4. 2006, čj. 28 Az 109/2005 - 20, odmítl. Žalobkyně (stěžovatelka) napadla usnesení krajského soudu kasační stížností.

Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve smyslu ustanovení § 104a s. ř. s. zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatelky. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle citovaného ustanovení kasační stížnost odmítnuta jako nepřijatelná. Výkladem institutu nepřijatelnosti a demonstrativním výčtem jejích typických kriterií se Nejvyšší správní soud zabýval např. v usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006 – 39 (www.nssoud.cz).

V posuzované věci stěžovatelka žádné důvody přijatelnosti kasační stížnosti netvrdila. Nejvyšší správní soud se proto mohl otázkou přijatelnosti její kasační stížnosti zabývat pouze v obecné rovině za použití kriterií nastíněných ve shora citovaném usnesení Nejvyššího správního soudu.

Jak vyplývá ze soudního spisu, žaloba stěžovatelky neobsahovala žádný žalobní bod a tento nedostatek podmínek řízení nebyl v zákonné lhůtě (ostatně ani po jejím uplynutí) odstraněn. Nejvyšší správní soud připomíná, že se řešením obdobné procesní situace již dříve zabýval v řadě svých rozhodnutí, např. v rozsudku rozšířeného senátu ze dne 20. 12. 2005, čj. 2 Azs 92/2005 - 57, publikovaném pod č. 835/2006 Sb. NSS., a v rozsudcích ze dne 31. 5. 2005, čj. 8 Azs 52/2005 - 56, ze dne 22. 4. 2004, čj. 6 Azs 22/2004 - 42, ze dne 30. 11. 2005, čj. 7 Azs 294/2004 - 41, a ze dne 20. 2. 2006, čj. 8 Azs 172/2005 - 50 (všechny dostupné na www.nssoud.cz).

Nejvyšší správní soud, zejm. s ohledem na existenci své shora citované ustálené a vnitřně jednotné judikatury v posuzované věci žádné důvody přijatelnosti kasační stížnosti neshledal. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost jako nepřijatelnou podle ustanovení § 104a s. ř. s. odmítl.

O návrhu, aby byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek dle ustanovení § 107 s. ř. s. Nejvyšší správní soud samostatně nerozhodoval. Dospěl k závěru, že o něm není třeba rozhodovat tam, kde je kasační stížnosti přiznán odkladný účinek přímo ze zákona (§ 32 odst. 5 zákona o azylu).

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nějž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Stěžovatelce byl pro řízení o kasační stížnosti ustanoven zástupcem advokát; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 7 s. ř. s., § 120 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud určil odměnu advokáta částkou 2x 2100 Kč za dva úkony právní služby – převzetí a příprava věci a písemné podání soudu týkající se věci samé a dále 2x 300 Kč na úhradu hotových výdajů [§ 9 odst. 3 písm. f), § 7, § 11 odst. 1 písm. b) a d) a § 13 vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů], celkem 4800 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. února 2007

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu